

danne forhandlinger skulle Norden meget godt kunne føre trods Englands afventende holdning, på samme måde som England tidligere var gået i spidsen ved forsøgene på at tilvejebringe direkte forhandlinger med De Seks. Derfor burde man fra nordisk side stille sig så positivt til dette nye franske initiativ, at „man gør rekognosceringer om dess innebörd“.

Ohlin fandt det dog indlysende, at „varje skandinavisk kontakt med EEC i denna angelägenhet måste ske i mycket nära kontakt med Storbritannien. Å andra sidan finns det ingen anledning för dessa stater att binda sig vid att alltid vid integrationsfrågans behandling segla i Englands kölvatten. Men utgångspunkten bör vara att slå vakt om EFTA såsom en mycket betydelsefull institution. Ingenting bör ske som skulle kunna försvaga EFTA eller hota samverkan med England därvidlag, innan man har fått garantier för en verklig och omfattande lösning av det vesteuropeiska integrationsproblemet.“

Med henvisning til disse motiver foreslog Ohlin, at regeringerne ved en tilnærmelse til EEC og dets medlemsstater skulle skaffe sig underretning om „inhållet i de tankegänger, som genom uttalande av Frankrikes president och på andra officiella vägar bragts till deras kännedom rörande ett vidgat handelspolitiskt och annat ekonomiskt samarbete mellan EEC och i första hand de tre skandinaviska staterna“. Målet for rekognosceringen burde være en bevidst stræben efter en radikal løsning af det vesteuropæiske integrationsproblem, i første række ved en udvidelse af EEC, og rekognosceringen burde finde sted i nær kontakt med Storbritannien og øvrige ikke-nordiske medlemsstater af EFTA. Der burde fortsat arbejdes på at styrke EFTA-samarbejdet.

Svensk centerpartist om nordisk samarbejde.

Mens det Holmberg-Casselske forslag og Ohlins forslag fremfor alt tog sigte på forhandlingsituationen over for Europa, lagde centerpartisten Sven Sundin i sit forslag (Sag A 184) hovedvægten på at styrke det nordiske samarbejde. Han ønskede, at regeringerne skulle afslutte en formel, mere forpligtende samarbejdsaftale, og at de i fællesskab skulle udforme den organisation, et sådant effektivere samarbejde ville kræve.

Som opgaver for samarbejdet pegede han på en samlet plan for lokaliseringspolitikken og det grænsekommunale samvirke, udvikling af mellemrigsvejene, anlæg af Øresundsforbindelserne og de internordiske flyveforbindelser, oprettelse af en investeringsbank samt nordiske løsninger for de særlig vanskelige erhvervsområder: landbruget og fiskeriet. Ved devalueringer burde de andre nordiske lande rådspørges.

Svenske socialdemokrater tilråder også nordisk initiativ.

Endelig tilrådede den svenske delegations socialdemokratiske medlemmer i et særligt forslag (sag A 194), at de nordiske lande tog et selvstændigt initiativ for at sætte den europæiske forhandling i gang. Man mente, at et samlet EFTA-initiativ ikke var muligt for tiden. Det nordiske initiativ burde dog ske på et sådant tidspunkt og på en sådan måde, at det på den ene side ikke skadede de resultater, som allerede var opnået gennem EFTA, og på den anden side befæstede den nordiske handels stilling over for Storbritannien og udvidede den med landene i EEC.

Norsk kritik af de svenske forslag.

De svenske medlemsforslag, og ganske særligt de to højer-medlemmers, havde, endnu før sessionen begyndte, fremkaldt kritik og advarsler i den norske presse. Allerede i sin tiltrædelsestale gav den nyvalgte norske præsident, høiremanden Svenn Stray, udtryk for lignende betænkeligheder:

„Vi fra norsk side finner det maktpåliggende å understreke at det i den nåværende fase må gåes frem med varsomhet. Vi må ikke ta skritt som på lengre sikt kan vanskeliggjøre det endelige mål, et europeisk fellesskap som omfatter alle Europas frie nasjoner. Heller ikke må vi i vår iver etter å oppnå midlertidige løsninger foreta oss ting som kan føre til at det i den overgangsperiode som ligger foran oss, skapes nye problemer som kan vise seg å være mer besværlige enn dem man allerede har.“ Dette innebær ikke nogen afvisning af, at man drøftede „alternative overgangsordninger“, tilføjede Svenn Stray, men var blot en understregning af, at der i den foreliggende, endnu så lidet afklarede situation „må utvises den største varsomhet under behandlingen af slike [overgangsord-